

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnine in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspediceja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven tedna in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 90.

V Ljubljani, v ponedeljek 20. aprila 1896.

Letnik XXIV.

Kmetijske zadruge.

Iz Radeč pri Zid. Mostu, 18. aprila.

V današnji borbi za obstanek in nadvlado med stanovi in interesi je prvi pogoj za uspeh trdna organizacija. Brez nje ni misliti na zmago nobenemu stanu, naj že hoče braniti ali razširiti svoje pravice. Peščica združenih ložje doseže, česar sto posameznikov ne zmore. In kar velja za vsak stan — velja tudi za kmeta. Mnogo se toži o propadu tega pri nas prvega in najvažnejšega stanu in o njegovej bedi. Nasvetovalo se je že mnogo in premnogo sredstev njemu v pomoč: marsikaj dobrih, pa tudi precej močno dvomljivih.

Najboljšim in najzanesljivejšim smemo brez dvoma prištevati trdno gospodarstveno organizacijo v kmetijske zadruge. Zaradi tega je med vsemi pojavi v socialnem gibanju najnovejšega časa najveselejši zanimanje za kmetijske zadruge. Res smo zabeležili med Slovenci do danes ustanovitve jedne same (ako se ne oziramo na nekatere, rekel bi, kmetijske strokovne zadruge, kmetijske podružnice in posojilnice), ki je utemeljena na široko, vse stroke in strani kmetijstva dotičnega okraja obsegajočo podlago — a nikakor ni dvomiti, da jih bomo šteli v kratkem precej več. Zato pa slovenski listi ne morejo preveč priporočati snovanja takih zadrug in najlepše zasluge za narod stekali si bodo oni rodoljubi, ki bodo z besedo in dejanjem širili in oživljali to idejo. Le pomislimo, koliko moralnih in gmotnih uspehov je zagotovljenih kmetijskim zadrugam, osnovanim na pravej: kršč. in umnogospodarskej podlagi.

Kedor vidi, kako razne pijavke sesajo mozeg našemu kmetickemu stanu, kako si kmet sam mnogo škoduje z napačnim gospodarstvom, kako malo ima

pravih prijateljev, ki bi resno hoteli pomagati mu, obžalovati mora, da se sploh še odlašajo, mesto da bi bila akcija že splošna in živahna, ter da niso že vsi rodoljubi na delu, ustaviti daljno propadanje in navajati slovenskega kmeta na novo pot k boljši bodočnosti.

Na delo torej slovenski razumniki, ki imate srce za narod in temelj njegov — za slovenskega kmeta!

Kako da naj bodo osnovane zadruge, ne mislim tu razpravljati — prvič ne, ker je njih splošno bistvo že obče znano, drugič pa, ker, kakor ni vsaka stvar za vsacega, tako tudi zaradi velike različnosti gospodarstvenih razmer posameznih krajev in okrajev naše domovine ne bi mogle vse zadruge jednake biti. Za vsak okraj trebalo bi zadrugo posebej prirediti — zato pa je potreba temeljitega poznavanja razmer, tako temeljitega, da je za posameznika nemogoče priporočati za vsak okraj, kar bi bilo najboljšo. Temeljne točke za vse zadruge pa bi morale biti:

Zadruga naj:

1. pomaga, da njeni udje in sploh kmetovalci svoje pridelke s kolikor mogoče največjim pridom prodajajo ali drugače porabljajo;
2. da vse potrebščine za gospodarstvo kar mogoče najceneje kupujejo;
3. da se širi umno kmetovanje;
4. da se omeji zadolževanje in varuje posameznik gospodarskega propada;
5. vpliva na zakonodajo v kmetijstvu ugodnem smislu.

Zdi se mi, da so naše posojilnice v prvi vrsti poklicane, lotiti se ustanovitve zadrug. One so bile ustanovljene z namenom, oteti kmeta iz oderuških rok in pomagati mu do gospodarske samostalnosti; svojemu namenu bodo popolnoma ustrezale, ako

začno sedaj delovati v napominanem smislu. Nikomur v okraju ni tako dobro znana materialna moč in slabost sosedov, kakor baš posojilniški funkcionarjem. Najboljši možje, tako z ozirom na njih moč, kakor dobro voljo, naj bi se ob ugodnem času povabili na razgovor. Tak „pripravljalni zbor“ naj bi določil temelj pravilom zadruge, njen teritorialni obseg in gospodarstveni delokrog. Vsak naj bi potem širil v svojem krogu idejo zadruge, jo priporočal in vspodbujal sosedo k združenju. Ob prej dogovorjenem času sklical naj bi se „ustanovni občni zbor“, na kateri bi trebalo privabiti kar največ udeležiteljev in na katerem bi se pomen zadruge posebej za dotični okraj (okolico) jasno razložil. Predložil naj bi se prej sestavljeni načrt zadrughinih pravil in po morebitnih potrebnih izpremembah odobril ter od pristopnih udov podpisal; zadruga bi bila osnovana in oživljena!

Seveda bi trebalo omogočiti pristop vsakemu kmetovalcu, velikemu in malemu, ter zato postaviti kolikor možno ugodne pogoje.

Vsaka dobra stvar ima nasprotnike in tudi snovatelji kmetijskih zadrug bi jih sigurno dokaj našli, — a ni li bilo pri snovanju posojilnic tudi tako — in sedaj? Nasprotnikov je vedno manj ali so celo izginili, prijateljev pa je vedno več! Tu velja — ne gledati na desno niti na levo, temveč pogumno nastopiti pot ter odločno proti cilju dalje korakati. Plačilo pa bo: veselje na vspehu in blaga zavest, da smo koristili svojemu narodu! Torej še enkrat: Na delo!

Kriza pri naši deželni vladi.

Iz Zagreba, 8. aprila.

Ne iznenada, ali vendar prej nego se je mislilo, je odstopil predstojnik bogočastja in uka dr.

LISTEK.

Črtice iz somatologije.

XVI. Obraz.

Sprednji del glave imenujemo o b r a z. H temu prištevamo čelo, oči, ušesa, nos, usta in brado; poglavitni del pa so lica. Kadar govorimo o spoznavanju človeka, imamo navadno v mislih obraz ali „fiziognomijo“. Tega nas lahko prepriča nasledovalni list policije, n. pr.: I. I. srednje velikosti, kratke, črne lase, proč stoječa ušesa, rujave oči, tenek nos, upadla lica itd. Spoznamo pa lahko koga tudi po hoji, govorjenju in obleki; razven tega še pri teh prilikah: v denarnih zadevah, v pijanosti, v jezi, ali pa če ga vprašamo, kaj bi storil, če bi bil bogat. Sicer pa tudi če sami sebe premišljujemo, še najlaglje druge spoznamo.

Obraz je lahko okrogel ali podolgast; z ozirom na lica pa poln in upadel. Ravna se pa tudi po tem, kakoršne volje in nрави je človek: sladak, kisel, čemeran, prijazen, skremžen, čemerikav, odkritosrčen ali potuhnjjen, na kar posebno vplivajo: čelo, oči in usta. Gladko čelo, prijazen pogled in na smeh pripravljena usta, to je nekaj prikupljivega; nagubano čelo, hud pogled in napeta ustna pa ne obeta nič dobrega. Od todi tudi pregovor:

„Gleda, kakor bi se za Krimom bliskalo in ima obraz (se drži) ko hudo vreme.“ Tudi dobra ali slaba nřav človeka se bere na obrazu, saj se čuje pogostoma, da ima kedo srce na obrazu ali da se mu to ali ono že na obrazu bere — kajpada — dokler še ni izprijen. Nemci imajo pregovor: „Das Auge ist der Spiegel der Seele, die Nase oft der Spiegel der Kehle.“ To poslednje priznava tudi naša domača zdravica:

„Saj se mu že na nos' pozna,
Da ga prav dobro piti zna.“

Obraza se tudi lahko marsikaj prime, n. pr.: pravi Nemec: „Gospod, kako je to, da imate polno višnjevih lis po obrazu?“ — „O, to ni nič posebnega. Včeraj, ko sem se izprehajal, so gospodične oči vame metale!“

Pravo podobo dajejo obrazu lica, ki zavzemajo prostor mej ušesi, nosom in ustmi. Barve so ali rdeče ali pa blede. Seveda je človek semtertje tudi v takem položaju, da nima stalne barve na licih, marveč, da ga barve „spreletavajo“, kakor navadno pravimo. Razločujemo pa tudi polna ali upadla, gladka in zgubanjena lica. Posebno domač sovražnik lepega obraza so — „k o z e“, kakor pravi pesem „od slabih časov“:

„Letas so vse nadluge:
Sliši se od žvinske kuge;
Drugod razsajajo kazé,
Ki dosti l'pih ljudij skazé.“

Obraz izpreminjajo s k r b i in p a č a s, ki mu navadno tudi brazde vreže, odpraviti jih pa ne more:

„Die Zeit kann Furchen schneiden in's Gesicht,
Doch Furchen d'raus vertreiben kann sie nicht.“

Kedor je odkritosrčen, pové nam svoje misli kar „v obraz“, sicer pa „za hrbtom“, kar pa nikomur ni všeč. N. pr.: „Jožek, to ni lepo, da za hrbtom svojega prijatelja slabo govoriš o njem!“ — „Seveda ni; a če mu povem v obraz, me nabije!“

Če hočemo dolgo ohraniti lep obraz, treba, da smo z a d o v o l j n i; to pa doseže le tisti, ki je prav m o d e r, ali pa prav n e u m e n.

Kedor kaj posebnega ugleda ali sliši, naredi č u d e n obraz, n. pr.: „Sie machen ja ein Gesicht, wie ein Huhn, welches statt eines Eies eine Billardkugel gelegt hat!“ — Prijazen obraz mora človek narediti, predno se da fotografovati, na kar ga že fotograf opomni: „Jetzt aber bitte ein freundliches Gesicht!“

Duhovnik okroglega obraza in rdečih lic posebno v oči bode nekatere člane nemčursko-slovensko-naprednega posvetništva, če gre vrjeti njihovevemu glasilu. N. pr.: „Oba sta dobro rejena in imata okrogla lica, kakor angeljci, ki sodnemu dnevu trobijo; obama se vidi, da se jima dobro godi na zemlji in da se jima život redi in pase.“

zidor Kršnjavi. Še pred tremi tedni je uradni list trdil, da je vsak glas ob odstopu predstojnika popolnoma neosnovan, in danes isti list molči, bržkone razočaran radi tako nagle spremembe. Sicer pa je sprevidel lahko vsakdo, da se mož, kakoršen je dr. Kršnjavi, ne bo mogel dolgo držati. Dogodki meseca oktobra pa so še pospešili njegov padec. Drugi značajan mož bi bil gotovo precej odstopil, ko bi se mu bilo kaj takega pripetilo, kakor se je njemu. Znano je namreč sploh, da so naši merodajni krogi želeli, da pride kralj v Zagreb največ radi znanstvenih zavodov, kateri so se pod okriljem sedanjega bana utemeljili ali pa se jim postavili dostojni hrastovi. Največ se je tedaj ta kraljev pohod tikal onega odseka, kateremu je bil predstojnikom dr. Kršnjavi. In vse bi se bilo lepo dovršilo, da ni bilo teh nesrečnih vseučilišnih dijakov, ki so zažgali mažarsko zastavo. Ta dogodek je seveda največ škodil predstojniku, in premda je bil kralj z vsem zadovoljstvom, ali odlikovanja vendar ni bilo nobenega za moža, kateri se je temu nadjal. Ostal je pa vključno temu še vedno na svojem mestu, ter se morda hotel pri Mažarih rehabilitirati s svojim glasovitim govorom v deželni zboru pri proračunski razpravi. Hotel je namreč po spisu nekega obskurnega mažarskega pisatelja dokazati, da Hrvatska ne more biti nikdar samostalna država, kajti že njen zemljepisni položaj je tak, da spada vsa v ponikvo donavsko, a tukaj pa morejo biti gospodarji le Mažari, ki so že od davnine v ogerski ravnini naseljeni. Misli je s tem nekaj modrega in za Mažare laskavega povedati, ali je mogel vsak pameten človek precej sprevideti, da tega vprašanja ne razumi niti njegov autor niti on. Taka vprašanja se morejo razpravljati teoretično, v praksi pa prav malo veljajo, a v našem slučaju pa nimajo druge vrednosti, nego da se goji mažarski šovinizem, a hrvatska ideja pa duši. In to je storil predstojnik hrvatskega bogočastja in uka, ki bi moral zastopati vendar v prvem redu hrvatski narod in ne mažarski. Pa mu je tudi pri tem spodletelo. Mažari ga radi tega govora niso niti najmanjše več cenili nego poprej, a pri Hrvatih pa je izgubil še ono malo spoštovanja, ki ga je do zdaj užival. S tem govorom je zaigral še zadnjo karto, s katero je pristopil k spolzkeji igri politični. S tem govorom je dokazal, da je za dosego njegovih namer dobro vsako sredstvo, če se mu že posreči ali ne. Obsodil pa ga je vsak pošten Hrvat, in od tega časa ni imel pri domoljubih nobenega privrženca več.

Padec pa je pospešil tudi dogodek z vseučilišnim profesorjem dr. Kikercem, ki je predstojniku vrgel v obraz stekleno tintnico radi tega, ker ga je preveč osorno sprejel. Omenjenega profesorja je predstojnik kar suspendiral radi nedostojnega rodbinskega življenja, kar pa ni dokazano popolnoma. Ker je moral profesor predolgo časa čakati na odloko, prišel je prosit predstojnika, da pospeši rešitev. Ali mesto tolažbe je dobil profesor ojster in nedo-

stojen odgovor, ki ga je tako razburil, da se je spozabil in vrgel predstojniku tintnico v obraz. Profesor je bil radi tega obsojen na dva meseca ječe in odpuščen iz službe. Vsa ta zadeva je predstojniku mnogo škodila, ker se je pri tem pokazalo, kako nasilno in večkrat nepravilno je on ravnal z onimi, katerim je moral biti oče ne pa nasilnik.

Neverjetno ni, da ban ni bil zadovoljen z delovanjem predstojnikov posebej glede prevelikih stroškov, ki jih je imel do zdaj ta oddel deželne vlade. Pravi, da je za letošnje preokračeno proračun za pol milijona goldinarjev. Nam se to ne zdi verjetno, ker ban vrlo pazi pri vseh izdatkih. Mogoče pa je, da je deloma na velike zgrade, deloma pa na umetnine presegel potrošek opredeljeni proračun. V tem pogledu se moramo izjaviti za predstojnika, kajti šolskih poslopij smo potrebovali, četudi ne tako ogromnih in luksurijsno urejenih. Saj se je na tem polju do zdaj vedno štedilo, zakaj se ne bi enkrat tudi trošilo. Samo v enem pogledu ni imel predstojnik prav, da je štedil pri učiteljskih plačah. Tukaj se je gledalo na vsak novič, mesto da se je uredil tudi učiteljskemu stanu tako dostojen položaj v društvu, kakor se je to zgodilo z drugimi stanovi, katerim so pred nedavnim uredili plače po današnjih zahtevah. Premalo srca je imel mož za one, katerim je bil postavljen za voditelja, pa kakor je podoba, bo jih prav malo, katerim bode žal za njim.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. aprila.

Volitev dunajskega župana. Minolo soboto se je vršila v mestni dvorani pod predsedstvom cesarskega komisarja dr. Friebeisa nova volitev župana. Navzočih je bilo vseh 138 mestnih odbornikov in oddanih ravno toliko glasovnic. Protisemitski odborniki so kakor jeden mož oddali glasove za dunajskega prvoberitelja dr. Luegerja, liberalci pa za bivšega župana dr. Grübla. Prvi je dobil toraj 96, drugi pa 42 glasov; izvoljen je tedaj dr. Lueger z nad dvotretjinsko večino za župana glavnega mesta Avstrije. Takoj po dovršeni volitvi je vprašal dr. Friebeis novoizvoljenega župana dr. Luegerja, je li vsprejme izvolitev. Na to vprašanje je poslednji odgovoril v daljšem govoru, iz katerega posnamemo naslednje: Ze četrtič v teku jednega leta me je izvolilo dunajsko krščansko ljudstvo za svojega župana, katero čast tudi vsprejem, toda ne iz častilakomnosti, marveč da spolnim dolžnost, katero mi nalaga dunajsko ljudstvo. Dunajsko vprašanje ni samo krajevne marveč širše važnosti v gospodarskem in političnem oziru. Na Ogorskem vladajoča stranka dela na vse kriplje, da kolikor možno razširi svojo oblast in vpliv na razmere v naši domovini. Temu se moramo sicer mirno, toda z vso odločnostjo ustavljati; popustljivost v tem oziru bi bila za nas neprecenljiva škoda. Dunajsko vprašanje ni smatrati za dvojbo mej Badenijem in Luegerjem, kakor se pogosto

krat trdi, marveč tu se gre za osvoboditev krščanskega ljudstva, za neodvisnost in prostost naše domovine. V tem boju do konca vztrajati je pa dolžnost vsakega krščanskega moža, dobrega Dunajčana in domoljubnega Avstrijca. Iz tega stališča so mi naklonili moji prijatelji svoje glasove in iz tega stališča vzprejem tudi izvolitev. Besedam, katere sem izgovoril v oktobru in novembru minulega leta, nimam dostaviti ničesar in tudi ne odvzeti. — Svoj burno odobravan govor je sklenil dr. Lueger z besedami: „Bog daj, da se konečno ljudstvu da to, kar je njegovega“. Tako se je toraj izvršila četrta volitev dunajskega župana. Od vlade je sedaj odvisno, se li ugodi splošni ljudski želji in potrdi izvolitev ali ne.

Volilna preosnova. V današnji seji se je vršila drugo branje Badenijeve volilne preosnove, kakor jo je vsprejel in odobril odsek v svojih sejah pred velikonočnimi prazniki. Kakor znano, se pri teh sejah vladna predloga ni v nobenem oziru znatno spremenila, stavilo se je marveč le nekaj neznatnih predlogov, o katerih pa še nimamo nikake gotovosti, da bi bili vsprejeti v zbornici. Hohenwartov klub je določil za govornika v glavni razpravi grofa Falkenhayna. Gledé volilne pravice poslov je dal klub svojim članom popolnoma proste roke, ker je jeden del članov za, drugi, posebno pa štajerski poslanci, proti volilni pravici poslov. Konečno se je sklenilo, da glasuje ves klub za minoritetna predloga poslance Kluna in Gregoreca gledé števila novih poslancev za Kranjsko ter razdelitve volilnih okrajev na Kranjskem in Južnoštajerskem. Nemška levica je sklenila v sobotni seji, glasovati za prehod v nadrobno debato, vendar pa še ni določila nobenega govornika. Jeden del mladočeskkih poslancev vztraja še vedno pri svoji prvotni zahtevi, vse ali nič, to je splošna volilna pravica. Tem zahtevam se pridružijo skoro gotovo tudi antisemitski in nekateri socijalnodemokratski poslanci. Iz vsega tega je sklepati, da bode pričeta razprava precej živahna, katera pa najbrže ne bode mnogo koristila, kajti vlada ne bode rada odstopila od svojih prvotnih določil, ker vé, da ji je zagotovljena za sedanjo predlogo potrebna dvotretjinska večina in da je mej državnimi poslanci velika večina takih, ki si mislijo: bolje nekaj, nego nič.

Vojni minister Krieghammer. Vključno s tem, da v kratkem odstopi sedanji vojni minister Krieghammer in da bode dopust, katerega v kratkem nastopi, porabil le v to, da izvrši svoj izstop iz ministerske službe. Kot vzrok se navaja fizična nezmožnost, ki mu ne dopušča nositi še nadalje težavno breme, poleg tega pa tudi neko nesporazumljenje, ki vlada mej njim in nekaterimi višjimi vojaškimi dostojanstveniki. Gledé časa njegovega odstopa še ni nič gotovega, ker se baje še udeležil posvetovanj obestranskih delegacij o vojnem proračunu. Naslednikom se imenujeta sedanji železniški minister Guttenberg in baron Reinländer.

Framasoni v rimskem mestnem svetu.

Pretečeno sredo je bila rimska mestna zbornica prizorišče živahnega boja mej katoliškimi in frama-sonskimi odborniki. Prvi so namreč predlagali, naj se na občinske stroške opravi zadušno opravilo za italijanske vojake, ki so padli pri Adui. Temu predlogu so na vse kriplje ugovarjali framasoni ter povdarjali, da se s tem zaničuje versko prepričanje drugovercev. Da je ta izjava zelo razburila katoliško stranko, je popolno umevno, in pojavil se je v zbornici tolik vrišč, da je trebalo mnogo časa, predno se je pomirila splošna razburjenost. Na to je katoliška stranka ponovila svoj predlog in tudi z veliko večino zmagala ter pokazala, da je rimsko prebivalstvo še po veliki večini katoliško.

Iz Abesintije se poroča, da je odklonitev Menelikovega predloga glede sklepanja miru zelo razburila Abesince in Soance ter komaj čakajo, da bi se jim zopet ponudila prilika, udariti se z Italijani. Menelik je to uvidel in dal takoj povelje, naj se pripravijo za boj vsi rezervniki in se snidejo na odločenem mestu koncem meseca maja. Italijanski vjetniki, katerih je blizu 3000, so se premestili iz Aduie v 700 milj od Masave oddaljeni trdnjavi Tam in Djema. V Menelikovem taboru se nahaja le nekaj višjih italijanskih častnikov. Popolno neresnična pa so poročila, da Abesinci grdo ravnajo z vjetniki. Ti se marveč porablajo sedaj pri raznih stavbah in se jim splošno prav dobro godi. Jedina nadloga je zanje neugodno deževno vreme, vsled česar jih mnogo pomrje. — Razvidno je toraj, da se Italijani ali zelo varajo, ali pa nočejo povedati resnice,

Lica in oči veliko trpé pri kakem „nesrečnem“ pesniku, n. pr.:

„Kak' bleđi mi moje lice,
Kak' umira svit očij itd.“

Pregovor pravi: „Roka roko umiva, lice pa obe“. Če je pa lice umazano, bota tudi roki. Kisel obraz ima človek, če je slabe volje ali pa če ga zobje bolé, n. pr.: „Kaj pa Vam je, da se tako kisló držite?“ — „I, zobje me bolé!“ — „Vam moram čestitati!“ — „Kaj? Se li hočeš norčevati iz mene?“ — „Bog varuj! Toda kogar zobje bolé, ko ima že osem križev na hrbtu, menim, da mu je vender treba čestitati!“ — Če se pa krava kisló drži, pa ni treba misliti, da bi zato imela kisló mleko.

Obraz postane zabuhel, če kaka gorka nanj prileti, n. pr.: „Kaj pa ti je, da imaš čisto zabuhel obraz?“ — „Včeraj sem bil na lovu, pa me je puška nekoliko v lice vdarila!“ — „Čudno; pa se Ti še danes pozna vseh pet prstov!“ Ali: „Kaj Vam je mati, da ste v obraz tako zatekli?“ — „Moj mož je včeraj malo preveč pil!“

Kedor obrazu vedno drugačno podobo daje, pravimo, da „žmika“, „mrda“ ali da se „spakuje“, kakor opica. N. pr.: „Huber, grinsen Sie nicht immerfort, als ob in Ihrem Schädel ein Affentheater ettabliert wäre! Der Soldat muss im Dienste so ernst aussehen, wie ein türkischer Kirchhof!“

Komur je časa zob barvo snedel na obrazu, dá si jo lahko sam zopet nazaj — seveda vsaki dan

sproti —, saj je hvalo Bogu razven zoper smrt danes za vsako stvar kak pomoček!

Pri moških obrazih je zelo v čisljih tudi brada Marsikak mladič že komaj čaka, da mu požene, zlasti dijak. Saj ni bolj zopernega priimka, kakor če mora slišati: „Sie bartloser Junge!“ Nek tak dijak je prosil brivca, ko ga je ostrigel: „Ich bitte, auch meinen Bart ein wenig zu locken!“ — „Ja locken kann ich ihn schon,“ odgovori mu brivec —, „es ist nur die Frage, ob er auch kommt!“

Gosta brada je lepa, redka pa ne, n. pr.: „Schämen Sie sich nicht mit einem Bart herumzulaufen, der so miserabel ist, dass man zwischen jedes Härchen einen Hornisten stellen und blasen lassen könnte, ohne dass einer den anderen hört!“

Na obrazu se marsikaj bere, a ne pri slehar-nem človeku to, kar v srcu misli, zato imajo Nemci to - le svarilo:

„Läch'le nicht jedwedem Antlitz
Wie dies die Ros' dem Zephyr thut:
Selten spiegelt dir das Antlitz
Des Herzens Sinn. Sei auf der Hut!“

Nekaj jednacega velja tudi o čelu, namreč: „Lacht man dich an, — Kehr' dich nicht d'ran; — Die Stirn lügt — und trügt!“ — Sicer pa je spremenljivo in minljivo vse — kar se giblje in živi — torej tudi obraz:

„Hitro, hitro mine čas,
Mine tudi lep obraz.“

(Konec slédi.)

ako trdijo, da se Menelik vedno bolj izogiba novemu boju in se umika proti jugu svoje pokrajine, in da je najbrže ravno nasprotno resnično.

Shod slovenskega katoliškega delavskega društva.

Iz Radeč prid Zid. mostu.

Kranjski socijalni demokratje se na vso moč trudijo, da bi vjeli naše delavske stanove v svoje mreže. Prav posebno mora dihati slovenski jug židovskim voditeljem materijalistične delavske organizacije, ker se toliko pehajo, da bi ga pridobili zase. Tudi v prijaznih Radečah, kjer imamo papirno tvornico in v bližini, na Zidanem mostu, več družih tvorniških podjetij, so poskušali svojo srečo. Posebno se jim ni sponeslo, vendar so jih pa nekaj vjeli. Slov. kat. delavsko društvo v Ljubljani je torej zvesto svojemu namenu sklenilo, da napravi javen shod v Radečah in pojasni krščanski delavski načrt; tam rajše je to storilo, ker je iz Radeč naravnost dobilo povabilo, naj pride. — Dne 19. t. m. ob treh se je otvoril napovedani shod v veliki dvorani g. Petriča gostilne.

Predsednik Pelc je pozdravil mnogobrojne zborovalce, ki so od vseh sosednjih far, Dobovca, Sentjurja, Sentjanža, Loke i. t. d. prihiteli in do zadnjega kotička napolnili dvorano in vežo. Mnogo jih je stalo na dvorišču in pri odprtih oknih se vdeleževalo lepega zborovanja. Dobrih 500 jih je bilo. Pelc je nato pojasnil shodov pomen in namen in govoril o temelju prave delavske organizacije, namreč o veri in narodnosti. Povdarjal je, da je za nas katoliška vera prva, glavna in javna stvar in da je z njo združena naša dolžnost ljubiti svoj narod in braniti njegove pravice.

V daljšem govoru je potem pojasnoval dr. Krek vzrok sedanjemu žalostnemu gospodarskem položaju, ki ga s skupnim imenom nazivljemo kapitalizem. Dve četi si stojita nasproti; malo številce bogatinov, ki množijo svoje milijone z delom delavskih stanov in veliko število tistih, ki nimajo ničesar razven svoje delavske moči ali katerim žugajo žalostne razmere v kratkem vzeti tisto mrvo, ki jo še imajo. Ta mnogobrojna četa si želi zboljšanja, skuša se izviti iz svojih žalostnih razmer, a ne vsa po istem potu.

Mnogo jih je, ki v boju za svoje pravice zapajo v božjo previdnost in pravičnost in se tako trdno naadejajo zmage. Pravična stvar mora konečno zmagati, če se sami trdno lotijo dela in v krepkem združenju vporabljajo vsa zakonita sredstva v dosego svojega namena. Tako mislijo. — Drugi pa zaupajo samo v nujni razvoj natornih sil in v svojo lastno moč. Vero v Boga so zavrgli; sovraštva in želje po maščevanju polni se pripravljajo na bitko. Prezirajo pa, da je družabni boj v prvi vrsti pravni boj — boj pravice s krivico, boj od Boga nam danega reda z neredom. — Govornik je nato z vzgledi in številkami pojasnoval, kako se je razvil sedanji kapitalistični nered in navajal sredstva, po katerih se mu je mogoče izviti.

Nato je Jakopič razlagal delavski program po socijalnem načrtu, ki so ga vsprejeli vlansko leto v Ljubljani zborujoči krščanski slovenski delavci. V poljudni besedi je pojasnoval točko za točko in vmes prideval mnogo zanimivih dogodkov, ki so kratkočasile in v nemale poslušalce.

Za njim sta Pavšner in Kregar razvijala žalostne razmere malega obrtnega stanu in popisavala pripomočke, katere navaja krščansko-socijalni program v njegovo rešitev.

Gostinčar je nato narisal potrebo tesne organizacije delavskih stanov na verskem temelju, da se rešijo neznosnih razmer in da preprečijo delavstvu nevarno socijalno demokracijo. Pczival je navzoče, naj za Radeče in okolico ustanove slovensko katoliško društvo, v katerem naj se zbirajo kmetje, obrtniki in delavci s skupnimi močmi branit sveto stvar.

V imenu zborovalcev se je nato govornikom zahvalil vrli g. Rižnar. V zvezi z mislimi, ki so se izražale pri shodu, je iz svoje skušnje povedal lep vzgled: „Hodil sem svoje dni mnogo po svetu, mnogo slišal in skusil. Tako sem nekoč v Švici slišal kapucina, ki je mnogobrojno zbranim vernikom to-le

dejal: „Pravite, da ste svobodni Švicarji, toda vaše besede niso resnične. Slobodni niste več, vključeni ste v razne verige, katerih najhuje so vaše vlastne strasti. Naši očeti so bili res slobodni in sicer zato, ker so molili in na verskem temelju skupaj držali. Vi ste to opustili in zato ste propadli duševno in gmotno“. — Na ta vzgled je navezal g. govornik opomin, naj se po besedah, ki so se slišale na shodu, tudi Radečanje in okoličani združijo v dosego boljše bodočnosti in naj se v ta namen čim najpreje ustanovi društvo.

Z živio-klici sv. očetu in presv. cesarju je zaključil predsednik lepi shod. Bog daj, da obrodi obilo sadu!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. aprila.

(Dopolnilna volitev v mestni zastop ljubljanski. Pri današnji dopolnilni občinski volitvi za tretji razred so bili izvoljeni kandidati „Narodove“ stranke gg.: Oroslav Dolenc z 255, Dimnik z 254, Maly z 260, Zabukovec z 254 in Turk z 244 glasovi. Kandidat. obrtne stranke gg.: knjigovez Breskvar, gostilničar Malin, pek in hišni posestnik Pauer kamnosek Čamernik in ključar Rebek so dobili brez vsake agitacije po 102 oziroma po 101 glas. — Izid volitve kaže, da so se neodvisni ljubljanski obrtniki naveličali dosedanje komande in hočejo samostojno postopati. Vsa čast neodvisnim volilcem, ki so s svojim glasovanjem pokazali, da niso zadovoljni s sedanjim slabim mestnim gospodarstvom.

(Pastoralna konferenca) dekanije ljubljanske bo v četrtek, dne 23. t. m. ob 10. uri v semeniški dvorani.

(Osebnosti.) Okrajnega sodišča pristav gosp. Karol Mulley je prestavljen iz Postojine na Vrhniko, pristav g. dr. Anton Rogina iz Vrhnike v Vel. Lašče, kjer je službeno pridržen okrajnemu sodišču v Novem Mestu, pristav pri nadsodišču v Gradcu, g. dr. Oton Papež v Postojino in avskultant g. dr. Jos. Kotnik kot pristav pri graškem nadsodišču, službeno pridržen okrajnemu sodišču v Ložu. — Umrl je včeraj pri č. usmiljenih bratih v St. Vidu na Koroškem gosp. Franc Rozman, duhovnik v pokoji, rojen v Podgorji pri Kamniku l. 1848, posvečen l. 1874. R. I. P. — Strokovna učiteljica za umetno vezenje na ljubljanski obrtni šoli gđe. Ivana Föderlova je službeno poklicana na c. kr. osrednji učni zavod za vezenje na Dunaj; namestovala jo bo v Ljubljani gđe. Ana Schmiedt kot začasna učiteljica.

(Laži „Slovenskega Naroda“) postajajo že več kot otročje. Človek že mora včasih misliti, da duševni velikani v „Narodni tiskarni“ vendarle niso tako hudobni, kakor se delajo, marveč da jih ima semtertja le kak „dober prijatelj“ za — „Pepeeta“. Sobotni „Narod“ priobčil je to-le grozno novico: „Značilno. Gospod dr. Ivan Šusteršič se je za se in za svojo soprogo oglašil za pristop pri nemškem biciklističnem društvu v Ljubljani.“ Ta vest je seveda od prve do zadnje besede popolnoma zlagana. Dr. Šusteršič se ni oglašil za pristop niti pri nemškem, niti pri kakem drugem biciklističnem društvu. Bog ve, če bodo „inteligentni“ Narodovi čitatelji to verjeli?

(Slovensko gledališče.) Sobotni „Narod“ piše: „Intendanca slovenskega gledališča nas je pooblastila izjaviti, da se gospodični Leščinski iz društvene blagajnice ni nikdar priredila nobena ovacija in noben „Blumenregen“. Ako je „Slovenčevemu“ poročevalcu to res kdo (sumničenje je slaba navada gospodov intendantov) s častno besedo potrdil, naj ga imenuje.“ — Veseli nas ta kolikor toliko poštena izjava, ki se jako odlikuje od četrtkove. Zaradi tega tudi mi pošteno izjavljamo: vesti o „Blumenregnu“ nismo zapisali iz nikakega zlobnega namena. Temeljila je na častni izjavi nekega gospoda, ki nam je opetovano zatrdil, da je imel v tedanji sezoni dotični račun v rokah. Z njegovim dovoljenjem je v vredništvu „Slovenčevem“ njegovo ime na razpolago po občnem zboru „Dramatičnega društva“. Mislimo, da je s tem polemika končana. —

(V tajni seji mestnega zbora) v soboto so se reševale stavbene prošnje. — Gledé mestu dovoljene

denarne podpore je stavil odbornik dr. Gregorič nastopni jako umestni predlog: Iz občinskega sveta naj se pošlje deputacija k gospodu deželnemu predsedniku s prošnjo, da bi visoka c. kr. vlada dovolila naložiti dovoljeni denar 150.000 gld. za meščansko bolnišnico in 100.000 gld. za regulacijski fond kot fruktifikat v hranilnico na vinkulirano knjižico, da bi denar ne ležal mrtve, temveč da bi občini pripadale tekoče obresti.

(Zidanje hiše „Glasbene Matice“) ki se je danes pričelo, prevzel je stavbeni podjetnik gosp. V. Treo. Načrt za zgradbo je napravil mestni inženir in odbornik „Gl. Matice“ g. Ivan Sbrizaj. Dne 1. novembra se v novi hiši že pričue šolski glasbeni pouk.

(Kranjska gimnazija.) Za grajenje gimnazije v Kranju so se oglašili podjetniki Supančič, Treo, Tönnies, Kranjska stavbena družba in Madec iz Celovca; vsprejeta je bila baje ponudba Kranjske stavbene družbe za 88.000 gld.

(Umrla) je v petek 17. t. m. po dolgi mučni bolezni gospa Jozefa Roth, vdova c. kr. davčnega oficijala. Blaga ranca je bila dolgo vrsto let dobra in postrežljiva „dijaška mati“ mnogim sedaj že civilnim in duhovnim gospodom, zato jo zlasti zadnjim priporočam v pobožen „memento“. S.

(Pogreb msgr. dr. Šusta.) Tužno zvonjenje razlin zvonikov župnih cerkv v mestu javljalo nam je v petek jutro, da spremljajo k večnemu počitku vrlega, značajnega, uzonega duhovnika, prerano preminolega generalnega vikarja stolnega kapitlja tržaškega, msgr. dr. Šusta. Na tisoče in tisoče ljudij zbralo se je v ulici dei Fabbri, v sosednjih ulicah in povsodi, kjer se je imel pomikati sprevod. Pred krsto uvrstili so se deklice sirotišča „Elizabetinum“, razne bratovščine, oo. kapucini, dijaki konvikta, zatem preč. stolni kapitelj (častni in pravi kanoniki), in slednjič umirovljeni škof msgr. dr. Glavina. Krsto nosilo je osem nosilcev Zimolovega sprevodnega podjetja. Bila je preprežena z rudečim, z zlatom vezanim bržunom, a na njej bil je križ, mitra, misal in kelih. Za krsto šli so sorodniki pokojnikov, potem ces. kr. namestnik vitez Rinaldini, župan dr. Pitteri, načelniki posamičnih oblastnij, mnogo č. duhovnikov s Krasa, iz Istre, zastopniki c. in kr. mornarice in neskončno dolga vrsta spoštovateljev pokojnika. Izmed naših narodnih društev bila so zastopana pri pogrebu: „Slovenska Citalnica“ po deputaciji s predsednikom na čelu, „Delavsko podporno društvo“ in politično društvo „Edinost“. Sprevod se je pomikal iz ulice dei Fabbri v ulico S. Martiri, Sanità ter se obrnil po ulici dell' Annuziata nazaj k cerkvi sv. Antona starega. Tam je službo božjo daroval č. g. kanonik Simičič, peli so duhovniki, eksekvijske pa je opravil msgr. dr. Glavina. Ob 11 $\frac{1}{2}$ uri končala je cerkvena slavnost. Zatem so krsto položili na mrtvaški voz, ki je odpeljal pozemske ostanke prebalega pokojnika na pokopališče pri sv. Ani. Ožji prijatelji in čestilci pokojnikov spremljali so ga v dolgi vrsti vóz do pokopališča. „Ed.“

(Lyraidi.) Od 19. pa do 25. t. m. gre naša zemlja mimo skupine meteorjev, katera je jedna izmed najdalje poznanih meteornih tokov. Smer, iz katere dozdevno prihajajo posamni zvezdoi utrinki, leži v zvezdni podobi „Lyra“, vsled česar se ti imenujejo Lyraidi. Njihova pot je dolga in široka ter obkrožuje solnce v obliki elipse. Meteorji potrebujejo nič manj nego 415 let, predno dovrše jednokratno potovanje, vendar pa niso na celi črti jednako gosto zasejani. Lyraidi se premikajo na črti kometa 1861 I, tako da jih je nekaj pred in nekaj za njim. To je zasledil svojedobno ravnatelj dunajske zvezdarne, profesor dr. E. Weiss in pozneje tudi potrdil M. Galle. Zanimivo je, da se „kvišku idočih vozov“ Lyraido več kakor 2500 let ni premaknil v heliocentrični legi, kakor se opaža pri drugih meteornih tokih. Z drugo besedo: Lyraide v njihovem toku okolu solca nič ne motijo veliki planeti, ker znaša nagib njihove potne črte proti potni črti naše zemlje 80 stopinj. Ta podoba se bo videla 20. t. m. ob 8. uri 30 minut na severo-severo vzhodnem nebu mej „labudom“ in „Herkulom“.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

(Mesto okrožnega zdravnika) je razpisano s sedežem v Račjem na Stajerskem z letnim pavšalom 374 gld. 57 kr. Prošnje do 15. maja.

Društva.

(Zveza kranjskih posojilnic.) Pod tem naslovom priobčili smo v sobotnem listu notico, v katero se je vrnila neljuba pomota. Rečeno je namreč, da je več gospodov pristopilo "Zvezi" kot podpornikov "z letno udnino 5 gld. na mesec". Pomota je očitna, ker so odprto tiskane besede mej seboj v protislovju. Besedi "na mesec" se imate izločiti. Udnina podpornikov iznaša 5 gld. na leto in ne na mesec.

Telegrami.

Dunaj, 20. aprila. Včeraj popoldne je dospela iz Londona deputacija prvega angleškega dragonskega polka, da se pokloni svojemu imetniku cesarju Fran Josipu.

Opatija, 20. aprila. Kralj Aleksander je došel včeraj za nekaj dni iz Reke.

Belgrad, 20. aprila. Tukajšnje mestno zastopstvo je dovolilo 80.000 frankov za vsprejem kneza Ferdinanda.

Petrograd, 20. aprila. V soboto popoldne je došel v Petrograd knez Ferdinand z ministroma Stoilovom in Petrovom. Včeraj se je vdeležil knez božje službe v katedrali in bil na to vsprejet pri carju v Carskojem Selu.

Rim, 20. aprila. Po poročilu "Agencia Stefani" se je zopet otvoril italijanski konzulat v Carigradu.

Madrid, 20. aprila. Kolonijski minister predloži v kratkem načrt zakona glede političnih preosnov na Portoriko in Kubi.

London, 20. aprila. "Reuters Office" poroča iz Bulowaya 17. t. m.: Oddelek 42

mož je napadel danes zjutraj oddelek Matabelov. Popoldne sta se spoprijeli v bližini mesta drugi dve stranki. — Položaj je zelo resen.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. o. in kr. Visokosti prejasne gosp. prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje

Štefanije.

Steklenica velja 20 kr

126 (50-9) 6

Umrli so:

17. aprila. Marija Carli, zasebnega uradnika hči, 7 mesecev, Cerkvene ulice 21, bronhitis. — Jozefa Roth, oficijala vdova, 72 let, Poljanska cesta 8, marasmus. — Rudolf Soklič, čevljarja sin, 2 meseca, Opekarska cesta 5, božjast.

18. aprila. Uršula Kuhar, zasebnica, 78 let, Florijanske ulice 37, marasmus senilis. — Janez Vidmar, pečar, 18 let, Pred Konjušnico 1, phthisis. — Anton Brate, delavec, 80 let, Tesarske ulice 3, prsna vodenica. — Marija Predovič, posestnika hči, 11 mesecev, Poljanski trg 5, cronehitis capill. — Antonija Celarc, gostilničarja hči, 3 leta, Tržaška cesta 21, prsna vodenica.

19. aprila. Filip Inamo, samostanski brat, 27 let, Travniške ulice 1, plućna tuberkuloza.

V deželni bolnišnici v Vodmatu:

15. aprila. Šubelj Lavrencij, uboček, vdovec, 75 let, ostarelost.

17. aprila. Hribar Henrieta, samska reva, 68 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
18	9. zvečer	740.4	7.6	sr. zah.	skoro oblč.	0.6
19	7. zjutraj	741.5	3.6	sl. sever	del. jasno	
	2. popol.	740.3	9.0	pr. m. zah.	dež	5.0
19	9. zvečer	740.9	7.2	sl. jvzh.	dež	
20	7. zjutraj	740.2	4.2	sl. jvzh.	oblačno	
	2. popol.	739.2	10.4	sr. vzh.	skoro oblč.	

Srednja temperatura 15. in 19. aprila 7.7° in 6.6° ozir. za 2.5° in 2.8° pod normalom.

Na prodaj ima

pravi ribniški fižol za seme

195 20—11

Jakob Lavrenčič

v Sodražici.

Cena 100 klg. je 12 gld.

Konjski cvet

(pomnoženi restitucijski tok)

steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

rabi se za drgnjenje v krepilo konjskih udov. Ta cvet, mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in od praktičnih poljedelcev priznan kot krepljen, lajša otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očiščenje) po kakem trudapolnem delu.

Skušena redilna štupa za živino,

za konje rogato živino, ovce, prašiče i. t. d.

Rabi se skoro 40 let z najboljšim vpehom večinoma po hlevih, ako živinče nemore jesti; zboljšuje mleko.

Zametek z rabilnim navodom vred velja

50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

priporoča in razpošilja na vse strani s prvo pošto

lekarnar 113 4

Ubalđ pl. Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko.

Št. 11.530.

300 3—1

Razglas.

V smislu § 53 občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljana se daje na znanje, da bodo računi o prejemkih in troških

- 1) mestne klavnice,
- 2) mestnega loterijskega posojila in
- 3) mestnega vodovoda

za 1895. leto od danes naprej 14 dni javno razgrnjeni v tukajšnjem ekspeditu občanom na vpogled.

Pri pretresovanju in konečni rešitvi teh računov vzeti bode občinski svet slučajne opazke o njih v predvarek.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 14. aprila 1896.

Sarg-ovo

priznано neobhodno potrebno

sredstvo za čiščenje zob je

mного milijonkrat

preizkušen in potrjen, zobozdravilstveno priporočan kot najboljšje

sredstvo za ohranitev zdravih in lepih zob.

Dobiva se povsodi. 710 30—19

Razpis službe.

Konsumno društvo v Starem Trgu pri Ložu razpisuje

službo prodajalca

v svoji prodajalnici z mesečno plačo 40 gld.

Zahteva se, da je prodajalec izvežban v manufakturi in speceriji, in nadalje primerna varščina po dogovoru. — Oglasila se sprejemajo do konec aprila. — Službo je nastopiti začetkom maja.

280 4—4

Odbor.

Dunajska borza.

Dné 20. aprila.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 15 "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 40 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 15 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 15 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 05 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	980 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	360 " 60 "
London vista	120 " 20 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 77 1/2 "
20 mark	11 " 76 "
20 frankov (napoleonidor)	9 " 55 1/2 "
Italijanski bankovci	44 " 20 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dné 18. aprila.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 " 50 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 " 75 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " — "
Tisne srečke 4%, 100 gld.	140 " — "
Dunavske vravnave srečke 5%	127 " — "
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " 50 "
Posojilo goriškega mesta	112 " — "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 35 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 20 "
Prioritetne obveznice državne železnice	221 " 75 "
" južne železnice 3%	166 " 20 "
" južne železnice 5%	129 " 50 "
" dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	204 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139 " — "
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	18 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	71 " 50 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 " — "
Ljubljanske srečke	23 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	160 " — "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3405 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	444 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	95 " 50 "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	65 " — "
Montanska družba avstr. plan.	84 " 25 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	160 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " — "

Nakup in prodaja

vakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izkrobanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

"MERCUR"

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.